

RB MAGAZINE

Luty (84)/2022

**KIDP INAUGURUJE DEBATĘ O KARCIE
DOBRYCH PRAKTYK PODATKOWYCH
- PODSUMOWANIE**

**TARCZA ANTYINFLACYJNA 2.0
- RZĄDOWY PROJEKT
WALKI Z ROSNĄCYMI CENAMI**

**BÓJ O SĘDZIÓW POKOJU
- KOMENTARZE ŚRODOWISKA**

LESZEK DUTKIEWICZ

**ZMIANY W CENACH TRANSFEROWYCH
W RAMACH POLSKIEGO ŁADU**

ISSN 0239-2313

9 770239 231643 >

Russell Bedford
taking you further

Projekt opodatkowania spółek komandytowych podatkiem dochodowym od osób prawnych (CIT) ma wejść w życie już od 01.01.2021 roku. Aby zabezpieczyć swoją działalność, zadbaj o przekształcenie formy działalności.

Przekształcenie składa się z kilku kroków:

1. sporządzenie planu przekształcenia;
2. podjęcie uchwały o przyjęciu planu przekształcenia;
3. złożenie przez wspólników oświadczenia o uczestnictwie w spółce przekształcanej;
4. dokonanie w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego wpisu przekształcanej spółki jawnej;
5. złożenie wniosku o ogłoszenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym o przekształceniu spółki komandytowej w spółkę jawną.

Zadbaj o przyszłość swojego biznesu.
Powierz profesjonalistom jego optymalizację.

al. Jerozolimskie 123A, 02-017 Warszawa

T: 22 276 61 80, E: office@russellbedford.pl

Zabezpiecz swój biznes

Przekształcenie spółki komandytowej w spółkę jawną, krok po kroku

Nasi specjaliści przeprowadzą dla Ciebie uproszczone postępowanie przekształcenia działalności tak, aby była jak najbardziej opłacalna i jednocześnie zgodna ze znowelizowanym prawem.

6

ZMIANY W CENACH TRANSFEROWYCH W RAMACH POLSKIEGO ŁADU

Leszek Dutkiewicz

9

TAX ALERT - PRZYPOMNIENIE O ZMIANACH W WHT

Tomasz Mankiewicz

18

UPROSZCZONE POSTĘPOWANIE RESTRUKTURYZACYJNE - PODSUMOWANIE ROKU FUNKCJONOWANIA

Milena Hęglewicz

AKTUALNOŚCI

KIDP inauguruje debatę o Karcie Dobrych
Praktyk Podatkowych - podsumowanie 4

TEMAT NUMERU

Zmiany w cenach transferowych w ramach
Polskiego Ładu. Część I 6

PODATKI

Tax Alert – przypomnienie o zmianach w WHT 9

Tarcza Antyinflacyjna 2.0 - rządowy projekt
walki z rosnącymi cenami 11

Kłopoty Polskiego Ładu - podatek minimalny
uderzy w rzetelnych podatników 12

Ryczałt od dochodów spółek - tzw. „estoński CIT”
po zmianach wynikających z „Polskiego Ładu” 14

Przeciwdziałanie nielegalnemu zatrudnieniu
– walka z szarą strefą w Polskim Ładzie 16

PRAWO

Uprozczone Postępowanie Restrukturyzacyjne
– podsumowanie roku funkcjonowania 18

Prawo holdingowe w nowelizacji
Kodeksu Spółek andlowych 20

Rośnie popularność crowdfundingu
inwestycyjnego. UE dąży do uregulowania
prawnego takiego sposobu finansowania. 22

Informacje zawarte w tej publikacji są tylko dla celów informacyjnych i nie stanowią profesjonalnego doradztwa z zakresu księgowości, podatków, biznesu czy porad prawnych. Ustawy i przepisy zmieniają się szybko, więc informacje zawarte w niniejszym dokumencie mogą nie być kompletne i aktualne. Proszę skontaktować się z profesjonalnym doradcą przed podjęciem jakichkolwiek działań na podstawie zawartych informacji.

PODATKI

Zmiany w cenach
transferowych w ramach
Polskiego Ładu. Część I

6

LUTY NR 2 (84) 2022

RB Magazine
al. Jerozolimskie 123A, 02-017 Warszawa
tel. 22 276 61 84
www.russellbedford.pl

Wydawca

 Russell Bedford
taking you further

Redaktor Prowadząca
Katarzyna Kolbus
katarzyna.kolbus@russellbedford.pl

Reklama
e-mail: marketing@russellbedford.pl

Projekt i skład
DOCE System Solutions sp. z o.o.
ul. Rondo Mogiłskie 1
31-516 Kraków
www.doce.com.pl | 662311844

SZANOWNI PAŃSTWO

W ZWIĄZKU Z WOJNĄ NA UKRAINIE MOŻE ZOSTAĆ URUCHOMIONA KOLEJNA TARCZA I PODATKOWE ULGI DLA FIRM, KTÓRE POMAGAJĄ W TYM TRUDNYM CZASIE.

Rynek pracy w Polsce będzie zmuszony wchłoniąć kilkadziesiąt tysięcy ukraińskich uchodźców, a wiele osób – matek i dzieci – będzie potrzebowało zaplecza socjalnego. Tydzień po rosyjskim ataku na niepodległe państwo Polacy wciąż stoją na wysokości zadania. Firmy organizują miejsca pracy, a indywidualne osoby – miejsca noclegowe, wyżywienie i wszystko, co potrzebne do przetrwania. Przedsiębiorcy alarmują, że potrzebne są systemowe rozwiązania, które pozwolą na długofalową pomoc. Tu, jak podpowiada Konfederacja Lewiatan, przyda się np. czasowe obniżenie stawki VAT do 0% dla dostaw towarów na rzecz organizacji pożytku publicznego, samorządów, jednostek państwowych na cele pomocy humanitarnej dla uchodźców z Ukrainy; umożliwienie odliczenia od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym (PIT, CIT) darowizn przekazywanych na rzecz podmiotów wspierających ofiary wojny, m.in. na rzecz szpitali, ośrodków wsparcia, domów dla matek z dziećmi i noclegowni, które nie mają statusu organizacji pożytku publicznego w tym także na rzecz organizacji ukraińskich; umożliwienie odliczania darowizn przedsiębiorcom opodat-

kowanym podatkiem liniowym; wprowadzenie podwyższonych limitów odliczeń do 150% albo 200% przekazanej darowizny, analogicznie jak miało to miejsce z odliczeniami na rzecz waliki z pandemią COVID-19.

Zapraszamy do lektury podsumowania stycznia, a także do śledzenia na bieżąco aktualności na naszej stronie internetowej.

Katarzyna Kołbuś
Redaktor prowadząca

KIDP inauguruje debatę o Karcie Dobrych Praktyk Podatkowych - podsumowanie

Wiceminister Finansów, Rzecznik Praw Obywatelskich, sędziowie NSA, Rzecznik Małych i Średnich przedsiębiorców oraz doradcy podatkowi i przedstawiciele świata nauki – spotkali się w Warszawie na debacie publicznej poświęconej potrzebie ustanowienia Karty Dobrych Praktyk Podatkowych.

To inicjatywa KIDP, której celem jest sformułowanie dokumentu, który oprócz dobrych praktyk będzie chronił także prawa i określał obowiązki każdej ze stron: przedsiębiorców, administracji skarbowej i profesjonalnych pełnomocników, czyli doradców podatkowych.

Celem konferencji było stworzenie przestrzeni do wymiany poglądów i dyskusji na temat kształtu oraz założeń Karty Dobrych Praktyk Podatkowych. W jej trakcie zaproszeni eksperci starali się podkreślić niezbędność stworzenia i wprowadzenia do naszego porządku prawnego – wzorem większości państw OECD – takiego aktu. Dzięki inicjatywie Krajowej Izby Doradców Podatkowych po raz pierwszy w jednej dyskusji na ten temat spotkali się przedstawiciele wszystkich zainteresowanych stron.

- Potrzebny jest nie konflikt, lecz współpraca. Ale zasadniczą barierą dla takiej współpracy między podatnikami a organami skarbowymi jest brak wzajemnego zaufania. Zbyt często zdarza się, że podatnik odbiera postępowanie podatkowe jako zamach na swoją własność a czynności kontrolne jako szykanę. Z drugiej strony, zbyt często organy zakładają, że mają do czynienia nie z osobą uczciwie realizującą swoje obowiązki, ale z potencjalnym oszustem podatkowym. Tak nie może być, to trzeba zmienić – mówił podczas konferencji prof. Marcin Wiącek,

Rzecznik Praw Obywatelskich

Procesem tworzenia założeń do Karty Dobrych Praktyk Podatkowych zainteresowane jest Ministerstwo Finansów i Krajowa Administracja Skarbowa

- *Takie spotkania i wymiana poglądów w gronie ekspertów są niewątpliwie filarem dobrej współpracy administracji publicznej z biznesem. Dążymy do tego, aby być przyjazną administracją wspierającą uczciwych podatników, przedsiębiorców, naszych klientów. Chcemy, aby nasze relacje z podatnikami i reprezentującymi ich doradcami podatkowymi były relacjami partnerskimi. Dlatego bardzo ważne jest dla nas to, aby opracować Kartę Dobrych Praktyk Podatkowych która powstanie przy współpracy przedsiębiorców, administracji skarbowej i sądownictwa – powiedział Mariusz Gojny, wicemi-*

nister finansów i zastępca szefa KAS.

W dyskusji na temat Karty udział wzięli także Adam Abramowicz, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców oraz Jan Rudowski, Prezes Izby Finansowej Naczelnego Sadu Administracyjnego który wskazywał na coraz większe problemy ze zrozumieniem i stosowaniem prawa zarówno u podatników jak i urzędników skarbowych – co przekłada się na liczbę i stopień skomplikowania toczonych przed sądem sporów

- *Przyglądając się z bliska sporom sądowym coraz częściej widzimy, że podatnicy mają coraz więcej problemów, których źródłem jest niedoskonałość stanowionych przepisów prawa – mówił Jan Rudowski, sędzia NSA.*

- *Ryzyko poprawności obliczenia podatku przerzucone na podatni-*

ka powoduje, że musimy rozpocząć dyskusję o ochronie praw podatnika, zarówno w procesie stanowienia prawa jak i interpretacji przepisów podatkowych. To ryzyko dzisiaj, przy tak niskim poziomie legislacyjnym, ale także przy braku rzeczywistego wsparcia na etapie interpretowania i stosowania przepisów prawa podatkowego, jest w całości przerzucone na podatnika, który np. już 1 stycznia przyszłego roku będzie musiał sam obliczyć ulgę dla klasy średniej. Dlatego też odpowiednia ocena legislacji podatkowej czy praktyki stosowania prawa podatkowego ma bardzo duże znaczenie dla zapewnienia należytej równowagi stron tego procesu – mówił prof. Adam Mariański, przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

Zmiany w cenach transferowych w ramach Polskiego Ładu. Część I

LESZEK DUTKIEWICZ

partner Russell
Bedford Poland

Poniżej przedstawimy najważniejsze zmiany dotyczące cen transferowych, jakie wchodzi w życie od 1 stycznia 2022 r. Ich wejście w życie od początku 2022 roku oznacza, że cały rok 2021 należy dokumentować i raportować jeszcze na „starych” zasadach.

Polski Ład, który wszedł w życie już 1 stycznia 2022 roku, przyniósł istotne zmiany przepisów o cenach transferowych. Zawarte w nim nowelizacje są w większości korzystne dla podatników (m.in. wydłużone terminy na sporządzenie i przedłożenie dokumentacji, większy zakres wyłączeń z obowiązku dokumentacyjnego oraz nowe przypadki wyłączające konieczność sporządzania analizy porównawczej lub analizy zgodno-

ści), niektóre ze zmian mogą jednak skomplikować proces przygotowania dokumentacji, czy też utrudnić właściwą identyfikację obowiązków.

Pojęcie roku podatkowego, porozumienia inwestycyjnego

Pojęcie roku podatkowego jest obecnie terminem jednolicie używanym dla oznaczenia okresu referencyjnego w przepisach o cenach transferowych (zamiast dotychczas

stosowanego określenia rok obrotowy). Ustawowa definicja roku podatkowego została określona w art. 11 ustawy Ordynacja podatkowa zgodnie z którym rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy, chyba że ustawa podatkowa stanowi inaczej. Zgodnie zaś z art. 3 ust. 1 pkt 9 zd. 1 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości rok obrotowy to rok kalendarzowy lub inny okres trwający 12 kolejnych pełnych mie-

”

Pojęcie „porozumienie inwestycyjne” – to kolejna nowa definicja, która została zamieszczona w art. 20zs par. 1 ordynacji podatkowej. Pojęcie to nie funkcjonowało w dotychczasowym porządku prawnym, natomiast istotą jego wprowadzenia jest umożliwienie podatnikom prowadzącym inwestycje, określenia skutków ich działalności jeszcze przed jej rozpoczęciem. Zawarcie takiego porozumienia w formie umowy między organami podatkowymi a podatnikiem (inwestorem), ma zagwarantować ochronę w zakresie skutków podatkowych danej działalności. Przedmiot porozumienia będą stanowiły planowane/realizowane inwestycje na terytorium Polski, o wartości co najmniej 100 mln zł.

sięcy kalendarzowych, stosowany również do celów podatkowych. Wobec powyższego pojęcie roku podatkowego odnosi się do przepisów prawa podatkowego, zaś pojęcie roku obrotowego odnosi się do przepisów prawa bilansowego. Pojęcie roku podatkowego wprowadzono z uwagi na fakt, że przepisy o cenach transferowych dotyczą również podmiotów niebędących podatnikami PIT i CIT.

Pojęcie „porozumienie inwestycyjne” – to kolejna nowa definicja, która została zamieszczona w art. 20zs par. 1 ordynacji podatkowej. Pojęcie to nie funkcjonowało w dotychczasowym porządku prawnym, natomiast istotą jego wprowadzenia jest umożliwienie podatnikom prowadzącym inwestycje, określenia skutków ich działalności jeszcze przed jej rozpoczęciem. Zawarcie takiego porozumienia w formie umowy między organami podatkowymi a podatnikiem (inwestorem), ma zagwarantować ochronę w zakresie skutków podatkowych danej działalności. Przedmiot porozumienia będą stanowiły planowane/realizowane inwestycje na terytorium Polski, o wartości co najmniej 100 mln zł.

Zmiany dotyczące powiązań i spółka niebędąca osobą prawną

W ustawie o CIT wprowadzono nowe pojęcie „spółki niemającej osobowości prawnej” w miejsce dotychczasowego pojęcia „spół-

ki niebędącej osobą prawną” (art. 11a ust. 1 pkt 4 lit. c ustawy o CIT, odpowiednio art. 23m ust. 1 pkt 4 lit. c ustawy o PIT). Wprowadzone zmiany mają na celu uporządkowanie zasad powstawania powiązań pomiędzy wspólnikami oraz pomiędzy spółką a wspólnikiem. Powiązanie powstaje pomiędzy taką spółką a każdym ze wspólników odrębnie ale nie pomiędzy wspólnikami. W przypadku spółek jawnych i partnerskich takie powiązanie dotyczy każdego ze wspólników, natomiast w przypadku spółek komandytowych i komandytowo-akcyjnych powiązanie powstaje pomiędzy komplementariuszem a spółką. Ewentualne powiązanie pomiędzy komandytariuszem a spółką należy badać w oparciu o przesłankę znaczącego wpływu.

Doprecyzowano również, że przesłanka wywierania znaczącego wpływu będzie spełniona również w przypadku uczestnictwa w stracie spółki na poziomie przekraczającym 25% (analogicznie jak w przypadku uczestnictwa w zyskach).

Korekty cen transferowych

Ustawa nowelizująca wprowadza zmiany również w zakresie zasad dokumentowania korekty cen transferowych, zgodnie z którymi dopuszczone zostało posiadanie w momencie dokonania korekty: oświadczenia podmiotu powiązanego lub dowodu księgowego. Do końca grudnia 2021 r. warunkiem dopuszczającym dokonanie korekty in minus podatnika było posiadanie

oświadczenia podmiotu powiązanego oraz wykazanie, że podmiot powiązany ujął korektę cen transferowych w rocznym zeznaniu podatkowym za rok podatkowy, którego dotyczy korekta.

W nowych przepisach wymogi te zostały złagodzone: dowodem księgowym jest każdy dokument stanowiący podstawę dokonania zapisu w księgach rachunkowych. Usunięto także konieczność potwierdzenia dokonania korekty cen transferowych w rocznym zeznaniu podatkowym za rok podatkowy, którego dotyczy ta korekta.

Safe harbour – usługi o niskiej wartości dodanej

Niewątpliwie korzystną dla podatników nowością jest zmiana preferencji, jakie daje zakwalifikowanie danego świadczenia do kategorii safe harbour – zgodnie z nowymi przepisami dla tych świadczeń podatnik nie będzie miał obowiązku sporządzania dokumentacji lokalnej (do końca 2021 r. preferencja polega na wyłączeniu obowiązku posiadania analizy porównawczej oraz ograniczeniu możliwości doszacowania przez organy podatkowe).

Od 1 stycznia 2022 roku zmodyfikowano również sposób stosowania preferencji w przypadku transakcji objętych tzw. regulacjami safe harbour. W przypadku usług o niskiej wartości dodanej zasadnicze przesłanki zakwalifikowania świadczenia do tej kategorii nie zmieniły się, ale pojawiły się nowe warunki jakie

te usługi powinny spełnić, aby móc skorzystać z safe harbour. Wprowadzono wymóg dotyczący braku dalszej odsprzedaży zakupionych usług przez usługobiorcę, który do końca 2021 r. nie dotyczył sytuacji, gdy dochodzi do odprzedaży usług nabytych we własnym imieniu, ale na rzecz innego podmiotu powiązanego. Wg. aktualnych wymogów usługi o niskiej wartości dodanej nie mogą być refakturowane między podmiotami powiązanymi, z wyjątkiem transakcji w ramach której rozliczane są jedynie wydatki poniesione na rzecz podmiotu niepowiązanego (zwolnienie dla refaktur na zasadzie art. 11n pkt 10 ustawy o CIT/art. 23z pkt 10 ustawy o PIT, o którym mowa niżej).

W przypadku safe harbour dla transakcji finansowych (m.in. pożyczek, poręczeń) zmodyfikowana preferencja również obejmuje zwolnienie z obowiązku sporządzania dokumentacji lokalnej, przy zachowaniu dotychczasowych warunków a dodatkowo doprecyzowano, że od 1 stycznia 2022 r. zxa dzień zawarcia umowy pożyczki uważa się również dzień zmiany umowy pożyczki w przypadku, gdy zmiana ta dotyczy oprocentowania.

Transakcje tzw. „czystego refakturowania” zwolnione z obowiązku dokumentacyjnego

Transakcje polegają na tzw. czystym refakturowaniu zgodnie z nowymi przepisami będą stanowiły kolejną kategorię transakcji zwolnionych

z obowiązku dokumentacyjnego. Niestety wobec zmian w zakresie usług o niskiej wartości dodanej już teraz pojawia się wiele niejasności. Dodatkowo ustawodawca zastrzeża, że wiele elementów lokalnej dokumentacji cen transferowych i tak będzie musiało być przygotowanych przez usługobiorcę chcącego skorzystać z safe harbour w tym zakresie (kalkulacja zawierająca m.in. opis transakcji, w tym analizę funkcji, ryzyk i aktywów). Wobec tego mimo braku obowiązku sporządzania pełnej dokumentacji cen transferowych, usługobiorca będzie musiał posiadać informacje o spełnieniu warunków uproszczonego rozwiązania.

Wprowadzono jednocześnie wymóg dokonywania rozliczenia niezwłocznie po zapłaceniu należności na rzecz podmiotu niepowiązanego. Wymóg ten może budzić istotne wątpliwości np. czy oznacza to, że zapłata musi konieczn nastąpić tego samego dnia, czy dopuszczalny jest 7-dniowy termin płatności.

Kolejnym warunkiem, jaki budzi kontrowersje to brak związku rozliczenia usługi o niskiej wartości dodanej z inną transakcją kontrolowaną. Ten wymóg również będzie powodował trudności praktyczne, ponieważ podatnicy wymaga to bardzo przejrzystego sposobu podziału rozliczeń i w wielu przypadkach konieczne będzie wdrożenie jednoznacznego rozdzielenia fakturowania. Ustawodawca dopuszcza jednak możliwość rozliczania refakturowanych świadczeń z zastosowaniem klucza alokacji.

Tax Alert – przypomnienie o zmianach w WHT

Od 1 stycznia 2022 r. w ramach pakietu nowelizacji wprowadzanych przez Nowy Ład weszły w życie zmiany ustawy o CIT w zakresie podatku u źródła (WHT).

TOMASZ
MANKIEWICZ
Adwokat
Russell Bedford Poland

Mechanizm pay and refund

Przede wszystkim należy podkreślić, że w życie wchodzi tzw. mechanizm pay and refund. Zgodnie z jego założeniami płatnicy będą obowiązani do poboru podatku (w wysokości 20%, 19% lub 10%) od niektórych należności biernych (np. odsetek, dywidend, należności licencyjnych), wypłacanych na rzecz zagranicznych podmiotów powiązanych nieposiadających statusu polskiego rezydenta podatkowego lub takich, które nie posiadają na terenie Polski zakładu podatkowego.

Obowiązek poboru nie powstanie, gdy wartość należności wypłaconych w roku podatkowym nie przekroczy 2.000.000 zł na rzecz tego samego podatnika, pod warunkiem udokumentowania siedziby spółki stosownym certyfikatem rezydencji (a w przypadku zakładu podatkowego – stosownego zaświadczenia). Przekroczenie wspomnianego progu, co do zasady, uniemożliwi skorzystanie z preferencji przewidzianych w umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania. Wyjątkiem będzie sytuacja, w której płatnik złoży oświadczenie o spełnieniu wymagań i posiadaniu stosownej dokumentacji potwierdzającej uprawnienie do skorzystania z preferencji wynikających z przepisów, w tym

z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Istotne novum stanowi również fakt, iż wspomniane oświadczenie nie musi już być składane przez wszystkich członków wieloosobowego organu będącego kierownikiem jednostki w rozumieniu przepisów o rachunkowości (np. wszystkich członków zarządu spółki z o.o.), a może zostać złożone wyłącznie przez wyznaczoną osobę wchodzącą w skład tego organu. Należy jednak zaznaczyć, że w dalszym ciągu oświadczenie to nie może zostać złożone przez pełnomocnika.

Rozszerzona możliwość posługiwania się kopią certyfikatu rezydencji

W ramach omawianej nowelizacji ustawodawca rozszerzył również możliwość posługiwania się kopią certyfikatu rezydencji, jednak pod warunkiem, że nie budzi ona uzasadnionych wątpliwości co do zgodności ze stanem faktycznym. Dotychczas, posługiwanie się kopią certyfikatu było możliwe wyłącznie w przypadku, gdy wartość należności (na rzecz tego samego podmiotu) nie przekraczała 10.000 zł w roku kalendarzowym. Tym samym zniesiony został wspomniany limit należności.

Doprecyzowanie przesłanki dochowania należytej staranności

Płatnicy podatku u źródła powinni pamiętać, że w ramach omawianej nowelizacji ustawodawca doprecyzował przesłanki dochowania należytej staranności przy badaniu możliwości skorzystania z preferencyjnej stawki podatku (wynikającej z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania – UPO), zwolnienia lub warunków niepobierania podatku, a to poprzez uzależnienie takiej możliwości od uprzedniego uwzględnienia powiązań (relacji) podatnika z płatnikiem (między podmiotami powiązanymi).

Co więcej, zgodnie z wprowadzonymi regulacjami, płatnik podatku u źródła nie jest już obowiązany do informowania organów podatkowych o niepobraniu podatku u źródła, jednakże wyłącznie w sytuacji, gdy należności wypłacane są w związku z działalnością zakładu należącego do podmiotu niebędącego rezydentem na terytorium RP, a łączna wartość należności, od których nie został pobrany podatek u źródła, nie przekroczy 500.000 zł w roku podatkowym.

Rozszerzony zakres tzw. opinii o stosowaniu preferencji

Należy również zauważyć, że rozszerzeniu uległ zakres tzw. opinii o stosowaniu preferencji (dawnej zwanej opinią o stosowaniu zwolnienia). Od początku 2022 r., podatnicy, płatnicy lub podmioty dokonujące wypłaty należności za pośrednictwem podmiotów prowadzących rachunki papierów wartościowych mogą wystąpić do organu podatkowego z wnioskiem o wydanie opinii w zakresie stosowania przez płatnika stawki podatku albo niepobierania przez niego należności w myśl postanowień UPO. Dotąd opinią o stosowaniu zwolnienia mogły zostać objęte wyłącznie zasady stosowania zwolnień wynikających z ustawy.

Nowe rozpisanie kosztów w związku ze zmianą prawa

Na koniec należy wspomnieć, że wraz z uchynieniem art. 15e ustawy o CIT, podatnicy uzyskali prawo uwzględnienia w kosztach uzyskania przychodu wydatków poniesionych z tytułu:

- usług doradczych, badania rynku, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, ubezpieczeń, gwarancji

Należy również zauważyć, że rozszerzeniu uległ zakres tzw. opinii o stosowaniu preferencji (dawnej zwanej opinią o stosowaniu zwolnienia). Od początku 2022 r., podatnicy, płatnicy lub podmioty dokonujące wypłaty należności za pośrednictwem podmiotów prowadzących rachunki papierów wartościowych mogą wystąpić do organu podatkowego z wnioskiem o wydanie opinii w zakresie stosowania przez płatnika stawki podatku albo niepobierania przez niego należności w myśl postanowień UPO.

i poręczeń oraz świadczeń o podobnym charakterze;

- opłat i należności za korzystanie lub praw do korzystania z praw lub wartości, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7 (m.in. praw autorskich lub praw pokrewnych, licencji, praw własności przemysłowej, czy know-how);
- przeniesienia ryzyka niewypłacalności dłużnika z tytułu pożyczek, innych niż udzielonych przez banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe
- bezpośrednio lub pośrednio na rzecz podmiotów powiązanych w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 ustawy o CIT lub podmiotów mających miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową.

Tarcza Antyinflacyjna 2.0 - rządowy projekt walki z rosnącymi cenami

DARYA BANNAYA

Młodszy konsultant
podatkowy

Kariera Youtubera wydaje się być coraz bardziej kuszącą dla młodych ludzi. Zakładając, że uda się zainteresować swoimi treściami dużą liczbę osób, a w konsekwencji pozytywnego odzewu społeczności wyrażonej w dużej liczbie wyświetleń nawiązać współpracę z platformą, to powstaje pytanie – w jaki sposób zakwalifikować przy-

Panująca wciąż pandemia Covid-19 coraz bardziej oddziałuje na różne aspekty naszego życia.

Działania rządowe są skierowane ku łagodzeniu skutków tak gwałtownej inflacji. Na początku roku został zaprezentowany nam projekt – Tarcza Antyinflacyjna 2.0. Pierwsza wersja projektu została wprowadzona w grudniu zeszłego roku. Jej rozwiązania antyinflacyjne polegały m.in. na:

- Wprowadzeniu dodatku podstawowego dla gospodarstw domowych;
 - Zniesieniu akcyzy na energię elektryczną;
 - Obniżeniu stawki VAT na energię elektryczną z 23% do 5%;
 - Obniżeniu stawki VAT na gaz ziemny z 23% do 8%;
 - Obniżeniu cen paliw przez maksymalne zmniejszenie akcyzy.
- Obniżenie stawki VAT na paliwo do 8%;
 - Wprowadzenie zerowej stawki VAT na produkty spożywcze;
 - Wprowadzenie zerowej stawki VAT na gaz;
 - Kontynuacja stosowania 5% stawki VAT na prąd;
 - Obniżenie stawki VAT na ciepło do 5%;
 - Wprowadzenie zerowej stawki VAT na nawozy.

Założenia programu mają na celu ochronić obywateli przed nieustanną inflacją oraz zmniejszyć jej koszt dla polskich rodzin. Rządowa strategia realizowana przez dany projekt ma na celu czasowe zniesienie lub obniżenie podatku VAT. Nowe rozwiązania będą obowiązywać od 1 lutego 2022 roku do 31 lipca 2022 roku, kluczowe postanowienia :

Niestety według oceny ekspertów tarczę antyinflacyjną są jedynie w stanie chwilowo spłaszczyć wskaźniki inflacji. Scenariusz dalszego wzrostu inflacji w 2022 roku wydaje się dosyć realny. Ponadto, Analitycy z ING uważają, iż rządowe programy tak naprawdę tylko odwlekają w czasie nieunikniony wzrost cen nośników energii i paliw. Co prawda, uda się przez co osiągnąć chwilowe obniżenie inflacji jedna działanie tę będą jednocześnie wydłużeniem okresu jej podwyższonego poziomu. Ponadto, powrót do wyjściowych stawek akcyzy i VAT będzie trudną decyzją polityczną, gdyż spowoduje skokowy wzrost cen paliw i nośników energii.

Rok 2020 zaskoczył cały świat chwilowym zamknięciem gospodarki, zwiększonym popytem na żywność oraz środki medyczne, zakłóceniami w łańcuchu dostaw oraz wirusem, na który nie ma lekarstwa. Rok 2021 w Polsce możemy zaliczyć do tych trudniejszych, pomimo radzenia sobie z pandemią wirusa poprzez stworzenie szczepień, napotkały nas jednak problemy gwałtownego wzrostu cen. W grudniu 2021 roku inflacją sięgnęła 8,6% według danych GUS w ujęciu rok do roku. Roczna dynamika inflacji w grudniu była najwyższą odnotowaną do tej pory w XXI wieku – poprzedni wyższy odczyt przypada na listopad 2000 r. (9,3%).

Kłopoty Polskiego ładu – podatek minimalny uderzy w rzetelnych podatników

Pomimo entuzjastycznego wydzwiku rządowych przekazów, Polski ład według przedsiębiorców nie spełnia wymogu rzetelnie przygotowanego prawa.

KATARZYNA KOŁBUŚ

Redaktor prowadząca
Russell Bedford

Urzędy skarbowe działają na pełnej parze, podobnie jak biura rachunkowe i kancelarie. Polski ład już działa i ma na nim zyskać 18 mln obywateli, tymczasem póki co zyskują oni sporo zamieszania i obawę o to, czy rozliczenie podatkowe w nowym kształcie faktycznie pomoże poradzić sobie z falą drożyzny, czy wręcz przeciwnie – będzie skutkować mniejszymi odpisami niż w poprzednich latach. Jedną z najważniejszych zmian jest bardzo mocne podniesienie kwoty wolnej od podatku. Aby z niej skorzystać na bieżąco w każdym miesiącu, należy złożyć PIT-2, czyli oświadczenie pracownika dla celów obliczania miesięcznych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych. Dla przedsiębiorców realnym proble-

mem będzie obliczanie nowych składek ZUS, a także podatek minimalny.

– Zniesienie zryczałtowanej składki zdrowotnej na rzecz składki naliczanej od dochodu oznacza, że wszelkie trudności i problemy związane z ustaleniem podstawy opodatkowania w podatku dochodowym, teraz będą komplikować obliczenie i zapłatę we właściwej wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne. Wszelkie korekty, błędy, spory z urzędami skarbowymi, przełożą się na problemy z rozliczeniem z ZUS. Ustawa wymusza aktualizację systemów księgowych, płacowych i sprawozdawczych, co poza poważnymi kosztami, generuje bardzo duże obciążenie pracowników odpowiedzialnych działów – mówi Przemysław Pruszyński, doradca podatkowy, dyrektor departamentu podatkowego Konfederacji Lewiatan.

Oдноśnie podatku minimalnego protestuje między innymi Polska Izba Handlu. Zwraca uwagę, że regulacja ta rozszczelni system podatkowy

i nałoży sankcje na podmioty, które od lat są rzetelnymi podatnikami.

W uzasadnieniu projektu wskazano, iż nowy podatek będą płacić wielkie zagraniczne korporacje, które czerpią w Polsce korzyści, ale nie płacą podatku dochodowego (likwidacja zagranicznej luki CIT). Wbrew tej deklaracji, zmiana uderzy przede wszystkim w polskich przedsiębiorców, którzy zostaną obciążeni dodatkowym podatkiem, w imię walki z nadużyciami zagranicznych koncernów.

W uzasadnieniu projektu wskazano, że dochód nieprzekraczający 1% przychodów jest nieadekwatny do skali i rodzaju prowadzonej działalności. Jest to oczywista nieprawda. Po pierwsze, skalę działalności osiąga się zazwyczaj poprzez zastosowanie niskich marż (czyli niski dochód). A po drugie, w wielu branżach niskie marże, nieprzekraczające 1%, są regułą na całym świecie. A zatem próg 1% został ustalony wbrew realiom rynkowym. Dla usta-

lenia podstawy opodatkowania przyjęto wskaźnik rentowności podawany przez GUS, który stanowi średnią z wszystkich sektorów gospodarki. Tymczasem oczywiste jest, iż rentowność w poszczególnych sektorach gospodarki zasadniczo się różni (np. komunikacja i informacja 9,1% a górnictwo minus 5,5 %). W konsekwencji tego błędu (braku uwzględnienia faktycznej rentowności poszczególnych branż), niektóre branże zapłacą ten podatek z definicji, bez związku z optymalizacjami, co jest sprzeczne z celem ustawy. A ponadto wysokość podatku zostanie ustalona w ode-rwaniu od faktycznej, możliwej do osiągnięcia przez daną branżę rentowności. Czyli będzie on zawierał w sobie element sankcji nałożonej na podmioty, które sumiennie płacą wszystkie podatki.

W uzasadnieniu wskazano, iż celem ustawy jest uszczelnienie systemu podatkowego. Tymczasem jej bezpośrednim skutkiem będzie rozszczelnienie tego systemu i zmniejszenie wpływów budżetowych. Projekt przewiduje bowiem uchyle-nie art. 15 e ustawy o CIT, co będzie oznaczało zniesienie dotych-czas obowiązujących ograniczeń w transferze zysków dla podmiotów o rentowności przekraczającej 1 %.

Nowy podatek spowoduje, że fir-my będą dodatkowo obciążone w czasie dekonunktury, co jeszcze dodatkowo upośledzi je w stosun-ku do zagranicznej konkurencji. I o ile konkurencja zagraniczna ma zasoby finansowe, aby w okresie dekonunktury dalej sprawnie funk-cjonować, spółka polska wpadnie w poważne problemy finansowe. Mamy tu odwrócenie ogólnie przy-jętej zasady, że im więcej ktoś za-rabia, tym więcej płaci podatku. Tu-taj mamy zasadę, im niższe zarobki tym wyższe podatki. To dodatko-wa presja w kierunku wzrostu cen i rozwoju inflacji.

Uzasadnienie nie zawiera analizy wpływu nowej regulacji na funk-cjonowanie rynku, takiego jak na przykład presja na konsolidację, która z natury rzeczy będzie re-alizowana przez firmy zagranicz-ne kosztem polskich i przez firmy większe wobec mniejszych. Warto zwrócić uwagę, że nie dokonano analizy wpływu regulacji na sektor MŚP, bezpodstawnie przyjmując, iż regulacja tego sektora nie doty-czy. Wpływ ten z pewnością na-stąpi, ponieważ zjawisko niskiej rentowności i straty występuje w każdym sektorze.

Nowy podatek spowoduje, że firmy będą dodatkowo obciążone w czasie dekonunktury, co jeszcze dodatkowo upośledzi je w stosunku do zagranicznej konkurencji. I o ile konkurencja zagraniczna ma zasoby finansowe, aby w okresie dekonunktury dalej sprawnie funkcjonować, spółka polska wpadnie w poważne problemy finansowe. Mamy tu odwrócenie ogólnie przyjętej zasady, że im więcej ktoś zarabia, tym więcej płaci podatku. Tutaj mamy zasadę, im niższe zarobki tym wyższe podatki. To dodatkowa presja w kierunku wzrostu cen i rozwoju inflacji.

Ryczałt od dochodów spółek - tzw. „estoński CIT” po zmianach wynikających z „Polskiego Ładu”

Od 1 stycznia 2021 r., wprowadzony został do przepisów ustawy o CIT zryczałtowany podatek od dochodów spółek kapitałowych, zwany również estońskim CIT. Ta zupełnie nowa forma opodatkowania została wprowadzona do polskiego porządku prawnego na mocy ustawy z dnia 28 listopada 2020 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 30 listopada 2020 r. poz. 2122).

MATEUSZ KRAWCZYŃSKI
Młodszy konsultant podatkowy
Russell Bedford

Wspomniana forma opodatkowania w sposób zasadniczy różni się od dotychczasowego sposobu rozliczeń podatkowych. Przy jej zastosowaniu podatnicy nie płacą miesięcznych lub kwartalnych zaliczek na podatek dochodowy. W okresie stosowania ryczałtu podatek nie wystąpi tak długo, jak długo zysk pozostanie spożytkowany na potrzeby spółki.

Powstanie obowiązku podatkowego nastąpi, co do zasady, dopiero w momencie wypłaty zysku przez wspólników lub przy zmianie formy opodatkowania. W konsekwencji, im dłużej środki finansowe będą znajdować się wewnątrz firmy, tym większą korzyść podatkową osiągną.

W związku z wejściem w życie od 1 stycznia 2022 r. przepisów wprowadzających Polski Ład, w pierwszej kolejności należy zauważyć, że zmieniła się nazwa tej formy opodatkowania z „ryczałtu od dochodów spółek kapitałowych” na „ryczałt od dochodów spółek”. Podlegać jej bowiem teraz mogą nie tylko spółki z o.o. i akcyjne jak uprzednio, ale również proste spółki akcyjne, spółki komandytowe i spółki komandytowo-akcyjne, niemniej dotyczy to jedynie spółek, których udziałowcami, akcjonariuszami czy wspólnikami są wyłącznie osoby fizyczne.

Przesunięcie w czasie obowiązku podatkowego do momentu dystrybucji zysku, a więc podstawowa zasada ryczałtu ma być w założeniu dla podatników bodźcem inwestycyjnym. W poprzednim stanie prawnym (przed 1 stycznia 2022 r.) omawiana preferencyjna forma opodatkowania obwarowana była szeregiem dość daleko idących przesłanek.

Liberalizacja przepisów

Ustawa wprowadzająca Polski Ład zakładała rozszerzenie możliwości jak i złagodzenie przesłanek warunkujących stosowanie ryczałtu. W szczególności zmiany dotyczą:

- uchylenia punktu 1 w art. 28j w ust. 1 ustawy o CIT – spowodowało to zlikwidowanie górnego limitu 100 mln zł przychodów jako warunku stosowania estońskiego CIT, w związku z czym wskazane uprzednio podmioty mogą wybrać estoński CIT niezależnie od wysokości swoich przychodów (przy spełnieniu pozostałych warunków zawartych w tym artykule). W tym miejscu należy jednak podkreślić, iż zmiany w limicie przychodów są z punktu widzenia większości podatników neutralne, ponieważ i tak był on ustalony na stosunkowo wysokim poziomie;
- uchylenia art. 28q ustawy o CIT, w którym mowa była o doliczeniu 5% domiaru nakładanego na podatników w razie przekroczenia ww. pułapu przychodów. Skoro limit przychodów został zniesiony, w taki razie

rację bytu stracił również domiar podatku;

- uchylenia art. 28g ustawy o CIT co spowodowało likwidację dotkliwego obowiązku ponoszenia wydatków inwestycyjnych. Przedtem, szczególnym wymogiem nałożonym na podatników korzystających z estońskiego CIT-u był obowiązek ponoszenia bezpośrednich nakładów inwestycyjnych. Musiały one osiągać ustalony procent wartości początkowej środków trwałych zaliczonych do grupy 3-8 klasyfikacji ŚT. Nie można więc było do nich zaliczyć np. budynków i lokali (grupa 1) czy urządzeń infrastruktury wodnej (grupa 2). Limity te wynosiły:
 - co najmniej 15% wartości początkowej w dwóch następujących po sobie latach podatkowych (ale nie mniej niż 20 tys. zł) albo
 - w przypadku realizacji inwestycji „znaczącej dla prowadzonej działalności” i poinformowaniu o tym naczelnika urzędu skarbowego, podatnik mógł wybrać inny wariant, w którym nakłady powinny wzrosnąć o 33% w ujęciu czteroletnim (ale nie mniej niż 50 tys. zł).

Dodatkowo, do celów inwestycyjnych nie zaliczało się nakładów na środki trwałe służące przede wszystkim celom osobistym wspólników lub ich rodzin np. zakup samochodu osobowego, a także opłat leasingowych.

Alternatywą dla ponoszenia nakładów inwestycyjnych był systematyczny wzrost wynagrodzeń. Podatnik nie musiał spełniać wymogów dotyczących nowych inwestycji, jeśli podnosił wydatki na wynagrodzenia zatrudnionych osób fizycznych (z wyłączeniem wspólników) co najmniej o 20% (ale nie mniej niż 30 tys. zł) w stosunku do wysokości takich wydatków w roku poprzedzającym dwuletni okres opodatkowania ryczałtem;

- obniżenia stawek estońskiego podatku. Wynoszą one teraz 10% dla małych i 20% dla pozostałych podatników CIT, a przy tym są one stosowane niezależnie od poziomu inwestycji. W poprzednio obowiązującym stanie prawnym, mali podatnicy podlegający estońskiemu CIT płacili 15% lub 10%, a więksi – 25% lub 20% CIT. Niższe stawki zależały od wysokości nakładów inwestycyjnych. Jeśli podatnik ponosił:
 - wydatki w wysokości co najmniej 50% na nakłady inwestycyjne w każdym dwuletnim okresie – wtedy następowało obniżenie stawki podatku z 15% do 10%,
 - wydatki w wysokości co najmniej 110% na nakłady inwestycyjne w każdym czteroletnim okresie – wtedy następowało obniżenie stawki podatku z 25% do 20%.

Korzyści ciąg dalszy

Ponadto w razie wypłaty dywidendy wspólnik, który ją otrzymuje, musi zapłacić jeszcze PIT. Standardowa stawka podatku wynosi 19%, natomiast w przypadku estońskiego CIT już poprzednio obowiązywał mechanizm pozwalający odliczyć podatek CIT zapłacony przez spółkę od PIT wspólnika z tytułu dywidendy. Prowadzi to do zmniejszenia efektywnego opodatkowania (CIT łącznie z PIT).

Po wprowadzeniu omawianych zmian, mechanizm ten nie tylko został zachowany, ale dodatkowo jeszcze go uatrakcyjniono – zgodnie z nowym brzmieniem art. 30a ust. 19 ustawy o PIT. W konsekwencji, obecnie istnieje możliwość odliczenia od PIT wspólnika więcej CIT spółki niż w stanie prawnym sprzed 1 stycznia 2022 r. Niższa jest więc efektywna stopa opodatkowania. Zgodnie z Polskim Łądem, wspólnik (osoba fizyczna) otrzymujący dywidendę ma prawo obniżyć 19% PIT od dywidendy o 70% lub 90% zapłaconego przez spółkę CIT – zależnie od tego czy spółka opodatkowana jest stawką ryczałtu odpowiednio 20% lub 10%. W poprzednim stanie prawnym wspólnik mógł dokonać odliczenia w wysokości:

- 41% zapłaconego CIT przez spółkę jeśli była ona opodatkowana stawką 15% ryczałtu,
- 37% zapłaconego CIT przez spółkę jeśli była ona opodatkowana stawką 25% ryczałtu,
- 71% zapłaconego CIT przez spółkę jeśli była ona opodatkowana stawką 10% ryczałtu,
- 51% zapłaconego CIT przez spółkę jeśli była ona opodatkowana stawką 20% ryczałtu.

Co ważne, rozliczenia przy zastosowaniu ryczałtu spowodują, że podatnik nie będzie objęty nowym minimalnym podatkiem dochodowym (zapisanym w art. 24ca ustawy o CIT). Wyłączenie to wynika z art. 28h ustawy o CIT, zgodnie z którym podatnik opodatkowany ryczałtem od dochodów spółek nie podlega opodatkowaniu na zasadach określonych m.in. właśnie w art. 24ca ww. ustawy.

Była marchewka, jest też i kij

Liberalizację części przepisów dot. estońskiego CIT wprowadzoną w Polskim Łądzie należy odebrać jako pozytywny krok dla zwiększenia atrakcyjności tego narzędzia. Mimo to resort nadal pozostawił sporą część restrykcyjnych warunków takich jak m.in.:

- konieczność zatrudniania co najmniej 3 osób (bez uwzględniania udziałowców/akcjonariuszy/wspólników) lub ponoszenia miesięcznych wydatków w wysokości 3-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia na rzecz zatrudnionych na podstawie innych umów co najmniej 3 osób fizycznych, niebędących udziałowcami/akcjonariuszami/wspólnikami (łagodniejsze warunki w tym zakresie przysługują start-upom oraz małym podatnikom);
- zapis stanowiący, iż udziałowcami, akcjonariuszami lub wspólnikami w spółce muszą być wyłącznie osoby fizyczne;
- zasada, iż spółka nie może posiadać udziałów (akcji) w kapitale innej spółki;
- przepis mówiący o tym, iż przychody z działalności operacyjnej muszą być wyższe, niż przychody pasywne – tj. muszą stanowić powyżej 50% przychodów z działalności ogółem osiągniętych w poprzednim roku podatkowym (z uwzględnieniem kwoty należnego VAT) – dotyczy to:
 - wierzytelności,
 - odsetek,
 - części odsetkowej raty leasingowej,
 - poręczenia i gwarancji,
 - praw autorskich/praw własności przemysłowej,
 - zbycia i realizacji praw z instrumentów finansowych,
 - transakcji z podmiotami powiązanymi, gdy nie jest wytwarzana wartość dodana pod względem ekonomicznym lub wartość ta jest znikoma;
- brak możliwości sporządzania sprawozdania finansowego zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości;
- konieczność złożenia do Urzędu Skarbowego zawiadomienia o wyborze ryczałtu.

Przeciwdziałanie nielegalnemu zatrudnieniu – walka z szarą strefą w Polskim Ładzie

W stanie prawnym obowiązującym do końca grudnia 2021 r. w razie ujawnienia nielegalnego zatrudnienia koszty danin publicznych z tytułu nieujawnionych źródeł przychodu pokrywał zarówno pracodawca, jak i pracownik. Ustawa wprowadzająca „Polski Ład” radykalnie zmieniła te regulacje. Od 1 stycznia 2022 r. wszystkie należności podatkowe oraz składkowe obciążają zatrudniającego. Takie rozwiązanie ma zachęcić sygnalistów do zgłaszania zatrudnienia na czarno, a pracodawców zniechęcić do podejmowania tego typu działań.

MATEUSZ KRAWCZYŃSKI
Młodszy konsultant podatkowy
Russell Bedford

W poprzednim stanie prawnym ustalenie zatrudnienia „na czarno” albo ujawnienie wypłat części wynagrodzenia „pod stołem” nie zwalniało zatrudnianej osoby fizycznej z obowiązku rozliczenia PIT. Również w przypadku zapłaty przez pracodawcę jako płatnika zaległych składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne pracownika miał on prawo domagać się równowartości składki finansowanej przez pracownika. Okoliczności te powodowały, że pracownik nie miał motywacji do dochodzenia swoich praw z tytułu nieprawidłowości w sposobie zatrudnienia, ponieważ po jego stronie również występowała konieczność uregulowania zaległości.

Nowelizacja przepisów

W celu przeciwdziałania temu zjawisku, zgodnie z nowelą wprowadzoną Polskim Ładem, w przypadku ujawnienia nielegalnego zatrudnienia pracodawcy zostanie

przypisany przychód za każdy miesiąc nielegalnego zatrudnienia w wysokości równowartości minimalnego wynagrodzenia za pracę na podstawie przepisów ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę - na dzień stwierdzenia nielegalnego zatrudnienia. Stało się to poprzez dodanie do katalogu przychodów: punktu 20 do art. 14 ust. 2 ustawy o PIT oraz punktu 13 do art. 12 ust. 1 ustawy o CIT (jest to pierwszy, swego rodzaju „karny” przychód).

Co więcej, przychód ten będzie przypisany niezależnie od tego, czy nieuczciwy pracodawca faktycznie wypłacał nielegalnie zatrudnionemu pracownikowi wynagrodzenie (i w jakiej wysokości) czy też nie - zgodnie z nowododanym ust. 2j do art. 14 ustawy o PIT oraz ust. 3n do art. 12 ustawy o CIT.

Dla pracownika przychód z tytułu nielegalnego zatrudnienia podlega zwolnieniu z opodatkowania PIT zgodnie z nowym punktem 151 dodanym do katalogu zwolnień znajdującym się w art. 21 ust. 1 ustawy o PIT. Dodatkowo, ww. przychód pracownika staje się także przychodem pracodawcy (zgodnie z art. 14 ust. 2 pkt 21 ustawy o PIT oraz art.

12 ust. 1 pkt 14 ustawy o CIT – jest to drugi przychód).

Obostrzeń ciąg dalszy

Ponadto, pracodawca musi się liczyć z następującymi obostrzeniami:

- wyłączenie z kosztów uzyskania przychodów wypłaconego wynagrodzenia z tytułu nielegalnego zatrudnienia (nowe punkty: 55c w art. 23 ust. 1 ustawy o PIT oraz 57c w art. 16 ust. 1 ustawy o CIT). Wyłączenie to dotyczy również składki zdrowotnej. Dzieje się tak, ponieważ przepisy ogólne dot. zaliczania wynagrodzeń do kosztów podatkowych nie rozdzielają tych dwóch pojęć – w tym zakresie należy traktować je łącznie w myśl art. 22 ust. 6ba ustawy o PIT i art. 15 ust. 4g ustawy o CIT (inaczej niż w składce na ubezpieczenia społeczne, które stanowią odrębną kategorię, o której mowa poniżej);
- wyłączenie z kosztów podatkowych pracodawcy składki na ubezpieczenia społeczne od wynagrodzenia z tytułu nielegalnego zatrudnienia pomimo, że będą finansowane

z jego własnych środków jako płatnika składek (art. 23 ust. 1 pkt 55d ustawy o PIT oraz art. 16 ust. 1 pkt 57d ustawy o CIT);

- w ten sposób również, na podstawie art. 16 ust. 1e ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nielegalnie zatrudniony pracownik zachowa w pełni prawo do ubezpieczeń społecznych, chociaż nie będzie partycypował w finansowaniu swoich ubezpieczeń;
- także w przypadku składek na ubezpieczenie zdrowotne w przypadku stwierdzenia nielegalnego zatrudnienia będą one w całości finansowane przez pracodawcę. Dzięki tej zmianie pracownik zachowa prawo do ubezpieczenia zdrowotnego, pomimo tego, że składki będą finansowane przez pracodawcę (zmiana art. 83 ust. 3 pkt 1 oraz dodanie pkt 15a w art. 86 w ust. 1 w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych).

Luki w nowych przepisach

Wydaje się, iż w nowych przepisach dotyczących przeciwdziałaniu szarej strefie w zatrudnieniu pojawiają się pola do nadużyć, co może skutecznie niwelować efektywność wprowadzonych rozwiązań. Dotyczą one bowiem wyłącznie zatrudniania pracowników i to tylko przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą. We wszystkich ww. regulacjach jest bowiem mowa o pracowniku (oprócz „karnego” przychodu, gdzie ustawodawca posłużył się słowem „osoba”). Na gruncie wskazanych ustaw brakuje odrębnej definicji pra-

cownika. Należy więc oprzeć się o definicję zawartą w art. 2 Kodeksu pracy. Zgodnie z tym przepisem pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę. Tak więc umowa zlecenie, umowa o dzieło czy kontrakt B2B nie będą podlegały omawianym regulacjom. Ustalenie, jaki stosunek łączył obie strony, będzie w takim przypadku pozostawione ocenie ZUS, organów podatkowych, a ostatecznie sądu. Jednocześnie czas oczekiwania na stosowne rozstrzygnięcia pod kątem weryfikacji legalności zatrudnienia i rzetelności ujawnianego wynagrodzenia może trwać nawet kilka lat.

W tym kontekście nieuczciwy pracodawca może próbować argumentować, że dana osoba była przez niego zatrudniona nie w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, ale prywatnie. Zatrudnienie prywatne pojawia się np. przy zatrudnianiu asystentów, wynajmowaniu opiekunek do dzieci, osób sprzątających domy lub ogrodników. Należy jednak dodać, iż tego typu forma zatrudnienia jest mniej opłacalna podatkowo – nie można bowiem zaliczyć wydatków dot. zatrudnienia tych osób do kosztów uzyskania przychodu.

W konsekwencji, jeżeli przedsiębiorca współpracuje z osobą fizyczną prowadzącą własną działalność gospodarczą (a więc na zasadach B2B) i z tego tytułu wypłaci jej „legalnie” 3 tys. zł, a resztę „pod stołem”, to w sytuacji gdy taki przypadek zostanie wykryty, nie osiągną go sankcje przewidziane w Polskim Ładzie. Jeżeli jednak taka osoba będzie zatrudniona na umowie o pracę i część pienię-

dzy będzie jej wypłacana pod stołem, przedsiębiorca zapłaci wtedy podatki i składki za pracownika.

Warto nadmienić, że sankcje sprowadzą się zarówno do sytuacji, w których dana osoba wykonuje pracę bez umowy, jak również takich, gdy co prawda osoba świadczy pracę na podstawie umowy, ale nie dochodzi do zgłoszenia zatrudnionego do ubezpieczeń np. w przypadku umowy o dzieło. Będzie to oznaczało, że wprowadzone sankcje dotkną również przedsiębiorców, którym ZUS zakwestionuje podstawę zatrudnienia danej osoby i przykładowo dokona przekwalifikowania umowy o dzieło na umowę o pracę.

Podsumowując

Jak już wspomniano, zmiany w tym zakresie weszły w życie od 1 stycznia 2022 r. Natomiast zwolnienie z PIT dla pracowników osiągających dochód z nielegalnego zatrudnienia będzie miało zastosowanie także do okresów sprzed 1 stycznia 2022 r. (z wyjątkiem przypadków gdy przed tym dniem właściwy organ wszczął postępowanie w związku z tym nielegalnym zatrudnieniem) stosownie do art. 69 ust. 2 ustawy zmieniającej Polski Ład. Zauważyć trzeba jednak, że mimo wszystko, biorąc pod uwagę zatrudnienie „na czarno” w poprzednim stanie prawnym, pracownik może być zobowiązany do zapłaty – w jego części – składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne. W tej kwestii nie zastosowano bowiem analogicznych zwolnień jak w przypadku PIT. Taki stan rzeczy może spowodować niechęć pracownika do denuncjacji pracodawcy, który zatrudnił go „na czarno” przed dniem 1 stycznia 2022 r.

Uprozczone Postępowanie Restrukturyzacyjne – podsumowanie roku funkcjonowania

Po upływie ponad roku od wprowadzenia uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego (dalej UPR), można z całą pewnością powiedzieć, że cieszyło się ono niezwykle popularnością i stanowiło często wybraną formę naprawy sytuacji finansowej przez dłużników, którzy popadli w stan niewypłacalności. Jedynie czas pokaże, czy nowo przyjęte rozwiązanie w postaci postępowania o zatwierdzenie układu będzie równie częstym wyborem wśród przedsiębiorców.

MILENA HĘGLEWICZ,
Radca prawny
Russell Bedford Poland

W odpowiedzi na pandemię COVID-19 oraz związanymi z nią skutkami gospodarczymi jakie wywołała, wprowadzono możliwość przeprowadzenia przez przedsiębiorców uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego. W momencie wdrożenia przepisów projektodawca wskazywał, że wprowadzenie UPR jest niezbędne ze względu na przewidywania, że pandemia COVID-19 doprowadzi wiele podmiotów gospodarczych do konieczności podjęcia szybkich czynności restrukturyzacyjnych. Argumentowano, że w związku z tym należy wprowadzić rozwiązania prawne maksymalnie upraszczające przeprowadzenie restrukturyzacji, przy jednoczesnym zachowaniu optymalnej efektywności[1].

Branża rolnicza przoduje w otwieraniu UPR

Z raportu Fundacji Court Watch Polska „Uprozczone Postępowanie Restrukturyzacyjne – raport z roku funkcjonowania” wynika, że UPR był najpopularniejszym wśród dłużników typem postępowania restrukturyzacyjnego. Jak wynika z przeprowadzonych badań, w lipcu 2020 roku wszczęto 30 UPR, zaś w czerwcu 2021 roku już 236 UPR, co stanowi wzrost miesięcznego wpływu UPR o 687% w ciągu roku. W ciągu pierwszego roku od chwili uchwalenia ustawy odnotowano 1251 otwartych UPR, co stanowi 84% postępowań restrukturyzacyjnych. Kolejnym pod względem popularności typem postępowań było przyspieszone postępowanie układowe (9%), potem postępowanie sanacyjne (5%) i postępowanie układowe (2%), z kolei najmniej popularne było postępowanie o zatwierdzenie układu (<1%). Najwięcej postępowań otworzyły firmy

z obszaru właściwości Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie (211), a najmniej z obszaru właściwości Sądu Rejonowego w Legnicy (6). Niespełna połowę firm stanowiły przedsiębiorstwa działające w formie jednoosobowej działalności gospodarczej, ponad ¼ stanowiły spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a trzecią formę prawną stanowiły gospodarstwa rolne.

Przeprowadzone badania pokazały, że najwięcej firm, które ogłosiły otwarcie UPR należało do branży rolniczej, bowiem stanowiły 1/5 dłużników (21%), przedsiębiorstw handlowych (18%) oraz firm należących do innych branż (29%).

Podsumowując wyniki wszystkich otwartych uproszczonych postępowań restrukturyzacyjnych, w których złożono wnioski o zatwierdzenie układu, do zawarcia układu doszło w niemal połowie przypadków (48%). Druga połowa spraw, w których zło-

żono wniosek nie została jeszcze rozpatrzona. Z kolei 1/3 postępowań została umorzona z uwagi na brak złożenia wniosku o zatwierdzenie układu w terminie 4 miesięcy. Co do pozostałych 220 spraw brak jest informacji co do rozstrzygnięcia. Układ najczęściej był zawierany przez dłużników z branży przetwórstwa przemysłowego (59%) i handlu (46%) a najrzadziej w przypadku dłużników z branży logistycznej.

Spośród 1251 wszczętych postępowań, w okresie do połowy listopada 2021 r., zostało oddalonych 14% wniosków o zatwierdzenie układu.

Sądy odmawiały zatwierdzenia układu, jeżeli spełnione zostały przesłanki z art. 165 ustawy prawo restrukturyzacyjne, tj. m.in. w przypadku, gdy układ naruszał prawo, jeżeli oczywiste było, że układ nie będzie wykonany, gdy dłużnik nie wykonywał zobowiązań powstałych po dniu otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego, oraz w przypadku, gdy jego warunki były rażąco krzywdzące dla wierzycieli, którzy głosowali przeciw układowi i zgłosili zastrzeżenia. Ponadto układ nie mógł być zatwierdzony, jeżeli dłużnik zamierzał dokonać spłaty wierzytelności poprzez likwidację majątku, co jest przymiotem postępowania upadłościowego a nie restrukturyzacyjnego. Sądy odmawiały zatwierdzenia układu w sytuacji, gdy plan restrukturyzacyjny i propozycje

układowe były sporządzone w sposób ogólnikowy, nieklarowny i niekompletny.

Postępowanie o zatwierdzenie układu

W miejsce dotychczasowych regulacji dotyczących uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego, od 1 grudnia 2021 r. weszły w życie nowe przepisy, w postaci zmodyfikowanego postępowania o zatwierdzenie układu, które ma zwiększyć zakres ochrony dłużnika oraz utrzymać pozasądowy charakter postępowania. Choć wiele rozwiązań wprowadzonych w uproszczonym postępowaniu restrukturyzacyjnym zostało utrzymanych w postępowaniu o zatwierdzenie układu, w tym zakaz prowadzenia względem dłużnika egzekucji oraz zakaz wypowiedzania umów najmu i dzierżawy po wszczęciu postępowania, to nowe uregulowanie wprowadziło również kilka zmian.

W odróżnieniu od UPR, obwieszczenia o otwarciu układu nie dokonuje już dłużnik, a nadzorca po sporządzeniu spisu wierzytelności, który nabywa uprawnienia nadzorcy sądowego.

Zmiana nastąpiła również w zakresie publikowania ogłoszeń o wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego. Od 1 grudnia 2021 r. zaczął funkcjonować Krajowy Rejestr Zadłużonych – jawny, powszechny i bezpłatny por-

tal internetowy, powstały na kształt Krajowego Rejestru Sądowego, zawierający informacje o dłużnikach, postępowaniach restrukturyzacyjnych i upadłościowych. Oznacza to, że każdy doradca restrukturyzacyjny pełniący funkcję nadzorcy jest zobligowany do założenia konta na portalu, celem komunikacji z sądem w toku postępowania.

Nowe przepisy wprowadziły również zmianę w zakresie wyłączenia odpowiedzialności członków zarządu. Będą oni mogli uwolnić się od odpowiedzialności dopiero w momencie zatwierdzenia układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu, a nie w chwili zamieszczenia obwieszczenia o otwarciu postępowania, jak to miało miejsce w uproszczonym postępowaniu restrukturyzacyjnym.

Warto nadmienić, że w odróżnieniu od uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego, w ramach nowego postępowania dłużnik nie będzie miał zakazu spłaty długów, które chciałby objąć układem. Większość rozwiązań przyjętych w UPR została jednak utrzymana w nowym postępowaniu o zatwierdzenie układu.

[1] Uzasadnienie do projektu ustawy o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych na zapewnienie płynności finansowej przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o zmianie niektórych innych ustaw, druk sejmowy nr 382, str. 14,

Prawo holdingowe w nowelizacji Kodeksu Spółek Handlowych

Nowelizacja Kodeksu Spółek Handlowych wprowadza tzw. „prawo holdingowe”. Projekt koncentruje się na uregulowaniu relacji pomiędzy spółką dominującą i spółkami zależnymi.

KONSTANCJA SAWECKA

Radca Prawny

Relacje te mają uwzględniać interes wierzycieli, członków organów oraz wspólników (akcjonariuszy) mniejszościowych spółki zależnej.

Grupa Spółek

Do Kodeksu spółek handlowych zostaje wprowadzona polska definicja holdingu tj. „grupa spółek” (w nowym dziale dział IV). Zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy: grupa spółek jest „kwalifikowanym” stosunkiem dominacji i zależności pomiędzy określonymi spółkami tworzącymi grupę spółek, gdyż spółki te kierują się wspólną strategią gospodarczą, która umożliwia spółce dominującej sprawowanie jednolitego kierownictwa nad spółką albo spółkami zależnymi. Pozwala to wyróżnić nową kategorię prawną występującą w praktyce polskich i zagranicznych grup spółek, jaką jest „interes grupy spółek”. Stąd zaszła konieczność normatywnego zdefiniowania „grupy spółek” jako kategorii prawnej odrębnej od stosunku dominacji i zależności.

Spółki działające w ramach holdingów nie zostaną automatycznie uznane

za grupę spółek w rozumieniu ustawy. Aby można było uznać je za grupę spółek konieczne jest spełnienie wymogów formalnych:

- wspólny interes powinien wynikać z umowy albo statutu każdej spółki. Konieczna będzie zmiana umowy spółki lub statutu w tym zakresie
- konieczne jest ujawnienie uczestnictwa w grupie spółek w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Wiążące polecenia

Wprowadzenie instytucji „wiążącego polecenia” ma kluczowe znaczenie dla zarządzania grupą spółek. Spółki dominujące będą uprawnione do wydawania wiążących poleceń spółkom zależnym dotyczących prowadzenia spraw spółki. Mogą być one wydawane wyłącznie w sytuacji, gdy jest to uzasadnione określonym interesem grupy spółek.

Wykonanie lub odmowa wykonania wiążącego polecenia spółki dominującej przez spółkę zależną będzie wymagało podjęcia uprzedniej uchwały zarządu (lub rady dyrektorów) spółki zależnej i poinformowania spółki dominującej o wykonaniu lub odmowie wykonania takiego polecenia.

Odmowa wykonania wiążącego polecenia jest możliwa w ściśle określonych przypadkach. Spółka zależna ma obowiązek odmówić wykonania takiego polecenia, jeżeli:

- jego wykonanie prowadziłoby do niewypłacalności spółki zależnej lub groziłaby jej niewypłacalność;
- istnieje uzasadniona obawa, że jest sprzeczne z interesem spółki i wyrządzi jej szkodę, która nie zostanie naprawiona przez spółkę dominującą lub spółkę zależną należącą do grupy spółek w okresie najbliższych dwóch lat;
- przepisy szczególne nie pozwalają na wykonanie wiążącego polecenia (np. gdy spółka świadczy usługi w zakresie działalności regulowanej lub którym ustawa nakazuje posiadanie niezależnego zarządu);

Jednoosobowa spółka zależna należąca do grupy spółek nie będzie uprawniona do odmowy wykonania takiego polecenia wydanego przez spółkę dominującą.

Odpowiedzialność spółki dominującej i zależnej

Wprowadzono odpowiedzialność spółki dominującej za skutki wydania

wiążącego polecenia, które zostało następnie wykonane przez spółkę zależną. Jest to odpowiedzialność zarówno wobec spółki zależnej, jak i jej wspólników (akcjonariuszy) mniejszościowych i wierzycieli spółki zależnej za szkodę powstałą w następstwie wykonania przez spółkę zależną wiążącego polecenia wydanego jej przez spółkę dominującą. Odpowiedzialność ta skonstruowana jest na zasadzie odpowiedzialności subsydiarnej, aktywizuje się w sytuacji, gdy egzekucja przeciwko spółce zależnej okaże się bezskuteczna.

W konsekwencji powyższego wprowadzono wyłączenie odpowiedzialności kadry zarządzającej za wykonanie wiążącego polecenia spółki dominującej za zasadach określonych w ustawie.

Odpowiedzialność Członków Zarządu i Rady Nadzorczej

Odpowiedzialność członków zarządu i rady nadzorczej zostanie oparta na tzw. zasadzie biznesowej ocenie sytuacji (ang. business judgement rule). Zgodnie z tą zasadą oceniana ma być prawidłowość trybu podejmowania decyzji, a nie ich rezultaty. Oznacza to, że członkowie zarządu i rad nadzorczych nie będą ponosili odpowiedzialności nawet za błędne decyzje, jeżeli wykonywali swoje obowiązki z zachowaniem należytej staranności, w sposób lojalny wobec spółki i w granicach uzasadnionego ryzyka gospodarczego. Działania członków zarządu i rad nadzorczych będą oceniane przez pryzmat prawidłowości procesu decyzyjnego, a nie rezultatu działania.

Instytucja squeeze-out i sell-out

Projekt nowelizacji przewiduje możliwość zmiany struktury własnościowej spółek zależnych uczestniczących w grupie spółek:

- prawo do przymusowego wykupu udziałów (akcji) należących do wspólników (akcjonariuszy) mniejszościowych spółki zależnej (tzw. squeeze out), jeżeli spółka dominująca posiada co najmniej 90% kapitału zakładowego spółki zależnej (w określonych sytuacjach mniej niż 90 % kapitału zakładowego). Spółka dominująca może wówczas żądać wykupienia udziałów (akcji) należących do wspólnika (akcjonariusza) spółki zależnej.
- Prawo do przymusowego odkupu udziałów (akcji) należących do wspólników (akcjonariuszy) mniejszościowych spółki zależnej (tzw. sell-out), jeżeli spółka dominująca posiada co najmniej 90% kapitału zakładowego spółki zależnej. Wspólnik mniejszościowy ma prawo żądać odkupienia jego udziałów (akcji) przez spółkę dominującą, może skorzystać z tego uprawnienia w terminie trzech miesięcy od ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym uczestnictwa tej spółki w grupie spółek.

Uprawnienia Rad Nadzorczych

Nowelizowane przepisy mają zwiększyć uprawnienia kontrolne rad nadzorczych. Zgodnie z przyznanymi w projekcie kompetencjami rada nadzorcza będzie uprawniona do bada-

nia wszystkich dokumentów spółki, informacji w zakresie stanu majątkowego spółki oraz żądać informacji lub wyjaśnień dotyczących działalności spółki. Proponowane przepisy nakładają także na radę nadzorczą nowe obowiązki takie jak ocena sprawozdania finansowego za poprzedni rok obrotowy, sprawozdań zarządu z działalności spółki oraz ocena wniosków zarządu dotyczących podziału zysku i wypłaty dywidendy oraz sporządzanie i przedkładanie zgromadzeniu wspólników (walnemu zgromadzeniu akcjonariuszy) sprawozdania z wyników tej oceny. Rozszerzenie uprawnień kontrolnych rad nadzorczych ma nastąpić także poprzez możliwość tworzenia komitetów do pełnienia określonych czynności nadzorczych oraz prawo wyboru doradcy rady nadzorczej bez udziału zarządu oraz możliwość zawarcia umowy przez radę nadzorczą z takim doradcą.

Podsumowanie

Nowelizacja wprowadza szereg zmian w dotychczasowych przepisach Kodeksu Spółek Handlowych. Poza wyżej wskazanymi, w celu ochrony wspólników mniejszościowych i wierzycieli spółki ustawa ma przyznawać im uprawnienia odszkodowawcze i prawo do informacji. Ponadto wprowadzony zostanie obowiązek lojalności dla członków zarządu i rad nadzorczych, który należy rozumieć nie tylko jako przestrzeganie przepisów prawnych, ale także jako uczciwe i zgodne z dobrymi obyczajami postępowanie członków organów wobec wspólników i spółki oraz prowadzenie spraw spółki zgodnie z jej interesem.

Rośnie popularność crowdfundingu inwestycyjnego. UE dąży do uregulowania prawnego takiego sposobu finansowania.

Inwestorzy chcący szybko i łatwo pozyskać kapitał na swój projekt, mogą skorzystać z finansowania społecznościowego (crowdfunding). Jest to możliwe dzięki niesłabnącej roli internetu. Wyróżnia się aż 5 rodzajów finansowania, z których najszybciej w ostatnich latach rozwija się crowdfunding inwestycyjny. Nieuregulowany prawnie niesie ze sobą duże ryzyko dla inwestorów. UE dąży do sformalizowania tej kwestii.

MARTA WÓJCICKA

Russell Bedford

Finansowanie społecznościowe (ang. crowdfunding) jest formą finansowania projektów przez społeczność, która jest lub zostanie wokół tych projektów zorganizowana. Działania takie rozwijane są na szeroką skalę dzięki upowszechnieniu się Internetu. Przedsięwzięcie finansowane jest zazwyczaj poprzez dużą liczbę jednorazowych wpłat. Dokonują je osoby zainteresowane projektem.

To niezwykle skuteczna metoda pozwalająca małym i średnim przedsiębiorcom w relatywnie szybki i łatwy sposób zdobyć niezbędny kapitał. Stanowi też alternatywę dla zaciągania kredytów bankowych czy oferowania akcji spółki w tradycyjnej ofercie publicznej.

5 rodzajów crowdfundingu

1. Crowdfunding dotacyjny (charytatywny)

Społeczność finansująca projekt nie otrzymuje żadnego świadczenia wzajemnego. W taki sposób są najczęściej realizowane projekty charytatywne czy naukowe.

2. Crowdfunding oparty na nagrodach

Najpopularniejszy rodzaj finansowania stosowany w Polsce. Wpłacający jeszcze przed uiszczeniem środków informowany jest, jaka forma gratyfikacji będzie mu przysługiwała. Zazwyczaj obiektywna wartość nagrody jest dużo niższa niż zainwestowanych środków.

3. Crowdfunding oparty na przedsprzedaży

Finansujący wpłacają środki na realizację konkretnego produktu lub usługi, które po wykonaniu są im dostarczane przez beneficjenta. Kampanie realizowane w tym modelu są związane z progiem zebranej kwoty minimalnej, którego przekroczenie jest konieczne do wypłaty środków i rozpoczęcia realizacji projektu.

4. Crowdfunding dłużny (pożyczki społecznościowe)

Beneficjent jest zobowiązany zwrócić wpłacającemu wszystkie uiszczone przez niego środki wraz z ustaloną wcześniej kwotą odsetek.

5. Crowdfunding inwestycyjny (udziałowy)

Wpłacający otrzymuje udiały w przedsiębiorstwie w zamian za pomoc finansową. Inwestor ma częściową kontrolę nad spółką beneficjenta. Poprzez późniejsze zbycie swoich udziałów lub otrzymanie od spółki dywidendy może liczyć na zysk.

Crowdfunding inwestycyjny wymaga uregulowania

Ten ostatni z wymienionych rodzajów finansowania społecznościowego staje się coraz popularniejszą formą pozyskiwania kapitału przez małe spółki i start-upy. W Polsce platformy crowdfundingu udziałowego funkcjonują w dwóch reżimach prawnych. Niektóre prowadzone są przez dom maklerski i podlegają nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego. Są ściśle regulowane i nadzorowane w celu zapewnienia bezpieczeństwa inwestorom. Zdecydowana większość platform działa jednak w sferze niemal całkowicie nieuregulowanej. To znacząco zwiększa ryzyko dla przeciętnych inwestorów.

Unia Europejska dąży do uregulowania prawnego crowdfundingu inwestycyjnego

Unia Europejska zamierza uregulować i ujednolicić zasady funkcjonowania tego typu platform w całej Europie. Parlament Europejski i Komisja Europejska wypracowały w grudniu 2021 r. porozumienie w tej sprawie. Najważniejszą zmianą byłaby możliwość promowania emisji w 27 krajach UE. Dla Polski oznaczałoby to, że zgoda na działalność platform crowdfundingowych wydana przez KNF miałaby charakter wystandaryzowany w całej Europie. Na poziomie UE pieczę sprawować będzie ESMA (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych).

C&C CHAKOWSKI & CISZEK

Niemiecki rynek pracy 2021

Zatrudnianie i delegowanie

Dostęp dla obywateli
państw spoza UE i EOG

Regulacje prawne
i praktyka

Nowe możliwości i zagrożenia
w dobie COVID-19

Więcej na naszych szkoleniach

www.cc.info.pl/szkolenia/eventy

+48 728 275 168

**GERMAN
DESK**

www.russellbedford.pl

www.rbakademia.pl

Biuro Warszawa

ul. Marynarska 11
02-674 Warszawa
T: 22 299 01 00
F: 22 427 44 02
E: office@russellbedford.pl

Biuro Katowice

ul. Lompy 14 lok. 410
40-040 Katowice
T: 32 731 34 20
F: 32 731 34 21
E: katowice@russellbedford.pl

Biuro Kraków

ul. Rondo Mogiłskie 1
31-516 Kraków
T: 12 307 40 90
F: 22 427 44 02
krakow@russellbedford.pl